

лечени под отговорност по Закона за Народния съд, ако проявят желание да изкупят вината си с участие на фронта. В тази връзка, ОкК на БРП/к/ организира 20-хиляден протестен митинг, като инициативата се подкрепя от некомунистическите партии в околийския комитет на ОФ.²⁵ Готова да защитава властта на всяка цена, комунистическата партия в Сливен предварително взема мерки, като на много места в отделните квартали складира оръжие, което се предвижда да бъде раздадено на изградените работнически отряди и при нужда да бъде въоръжено населението. По този повод В. Ламбов, тогава секретар на първи партиен район в Сливен, отбелязва в спомените си, че една вечер Димитър Кискинов с голям камион докарва в дома му много оръжие- пушки, бомби, шмайзери, около 10 леки картечници, сандъци с патрони. От това оръжие по време на събитията около гласуването и после отменянето на Четвърто министерско постановление са въоръжени работническите отряди в Сливен.²⁶ На 30 септември 1944 г. правителството издава "Наредба - закон за съдене от народен съд на фашистките престъпници" и на заседание на Бюрото на ОкК на БРП/к/ в Сливен се взема решение за народни обвинители да бъдат представени местните адвокати Петър Филипов, Добри Щилиянов /който отказва поради лични съображения/, Петър Попов и Пепо Коен- комунисти и земеделецът Янко Икономов. На същото заседание са определени и народните съдии, които основно се подбират между членовете на комунистическата партия. За отговорник на съдийските състави пред ОкК на БРП/к/ е определена бившата партизанка Мара Енева, която е член на околийския комитет на комунистическата партия. В помощ на народните обвинители са назначени специални следователи, които се настаняват в комендантството на милицията и започват събирането на доказателствен материал срещу подсъдимите. Това са адвокатите комунисти Здравко Димов, Върбан Цанев и Петър Манушев, и тримата- политзатворници.²⁷ По заповед на народния обвинител за Сливенска и Котленска околия Петър Филипов под следствие са задържани над 700 души, от които 100 са квалифицирани като "военнопрестъпници".²⁸ В спомените си Петър Семерджиев /както вече се отбеляза - първи секретар на ОкК на БРП/к/ в Сливен по това време/, предадени на Директора на Македоно-българския научен институт "Св. Климент Охридски" в Детройт, САЩ д-р Иван Гаджев, който от своя страна ги предоставя на в."Демокрация" през 1993 г., отбелязва, че не всички от арестуваните над 700 души са съдени в Сливен, а са изпратени в София или други градове по искане на тамошните народни обвинители. Същият подчертава, че тъй